



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 21. Friderici Imperatoris querelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. cipue in istarum rerum narratione secundus sum.
A.C. 1226.

Godefr. an.
1226.

Comes Fridericus, cum Romæ veniam, quam speraverat, obtinere non potuisse, Leodium venit sub alieno habitu, sed in suam perniciem. Nam ab insidiatoribus deprehensus, & plus quam mille marcis Henrico Archiepiscopo venundatus, Coloniam deinde in Festo S. Martini perducitur, ac, elapsa triduo, ultimo supplicio afficitur. Mortis hic fuit modus. Tota corporis mole humistrata, carnifex jacentis brachia & crura securibus fregit, recepitque miser adetas plagas ultra sexdecim, gemitus premens. Facti pœnitentia tactus crimeum suum saepius, & publice & privatum, confessus est. Omnibus membris ita contritis, adhuc spirans, in rota, super columnam lapideam nixa, prope urbis portam, alligatus elevatur, ubi usque ad diluculum orans, & se circumstantium precibus commendans, tandem animam emisit. Hic Comitis Friderici Isenburgii, uno anno, postquam facinus ausus est, mense Novembri, anno millesimo ducentesimo vigesimo sexto, exitus fuit.

§. XXI.

Friderici Imperatoris querela.
Fridericus Imperator Curiam, seu Co-
mitia

mitia Imperii generalia, Cremonæ post Sæcul. XIII.
Pentecosten, quod Festum hoc anno mil- A.C. 1226.
lesimo ducentesimo vigesimo sexto in *Abb. Ursp.*
diem septimam mensis Junii incidebat, *p. 324.*

indixerat; sed plerique in Germania
crediderunt, Cardinalium, & Curiæ Ro-
manæ solertia effectum, ne hic Conven-
tus locum haberet, Imperator igitur Ba-
ronibus, aliisque viris Equestribus, Re-
gni Siciliæ Feudatariis, indixit; ad iter
omnia pararent, seque, in Longobardiam
proficiscentem, sequerentur. *Pesca-* *Ric. S. Ger.*
riam convenirent, quo ipse die sexta Mar. 1226.

tui se per venturum crederet. Adfuit
vero, ut constituerat, indeque in Duca-
tum Spoletanum delatus, petiit, ut in-
colæ sibi in Longobardia obsequia mili-
taria præstarent, quod illi, nisi accede-
rent mandata Pontificis, cuius Vasalli e-
rant, facere detrectarunt. Sed, quod
imperaverat, urgebat Fridericus, datis
literis vehementis stili, denunciata, &
præscripta recusantibus poena. Spole-
tani acceptas Epistolas remittunt ad Pa-
pam, qui Imperatori scribens, questus
est, quantum his factis offenderetur.
Contra Imperator, & ipse ira commotus,
Papæ tanquam æqualis æquali reposuit
data Epistola, quam durius Pontificis re-
sponsum secutum est.

Imperator in sua Epistola summatim *ap. Rain.*
dicebat: *Me quidem, contra quam expe-* 1226. n. 6.

Z z 5. Tabant

Sæcul. XIII. Etabant universi, & Principes mibi sua debant, paratissimum ad obsequendum tibi habuisti, usque adeo, ut nullus Antecessorum meorum tam devotum Ecclesiæ se exhibuerit. Verumtamen cum Ecclesia illa mei, adbuc infantis, tutelam suscepit, Innocentius Papa sub pulchro Tutorum & Defensorum nomine latentes inimicos in Apuliam ad me misit, atque in solium patris mei evexit virum exterum, qui Imperio, male parto, non contentus, Siciliæ quoque Regnum occupare conatus est. Hic de Ottone Imperatore sermo est. Tum de ipso Honorio Papa dicebat: Constitutionibus tuis antiquum jus Regum Siciliæ in Electione Prælatorum imminuere vis, &, contra morem receptum, me præterito, quodam viros in Ecclesiæ vacantes immisisti. Postquam in Regnum Siciliæ redii, & Rebelles depuli, hominibus mibi suspectis receptaculum concessisti. Tandem Imperator jure suo Advocatiæ in Ecclesiam Romanam usurum se minabatur, & omnibus illis, qui querelam contra se moverent, in Curia sua Justitiam se exhibitum promittebat.

§. XXII.

Responsum Papæ.

*ap. Rain.
1226. n. 3. 4.
Ec.* Respondit Papa: Ut primo ea, quæ de opinione Principum affirmasti, refellam, ecce,